

Diversiteit op de werkvloer

Het heilige boek verbindt!

Netty Schaecker, medewerker P&O bij DSW in Zoetermeer en Yehuda Levi, werkleider bij de Sionsgaerde in Rijswijk, kennen elkaar al jaren. Zij is christen, hij joods. Wat hen verbindt is het heilige boek dat zij de Bijbel noemt en hij de Torah. De verhalen en gebeden die erin staan geven richting aan hun leven.

Er gaat geen ochtend voorbij dat Netty bidt voor iedereen die een extra steuntje in de rug nodig heeft. "Dat geeft me veel voldoening. Het geloof is erg belangrijk voor me. Als kind al, maar vooral toen ik au pair was bij een Italiaans zendingsgezin. Om nog meer te leren over mijn geloof, ben ik naar een Engelse bijbelschool gegaan. Ik wilde het woord van God graag verspreiden in andere landen. Dat noemen ze de Christelijke zending. Daarom heb ik twee jaar in België gewerkt en ben ik op een schip langs de Afrikaanse kust en het Midden-Oosten meegevoerd. Af en toe gingen we aan land om mee te helpen op scholen en universiteiten en om hulp te geven in sociale projecten. In India ging ik van het schip af om onder andere zes maanden mee te reizen met een meisjesteam."

Vrijwilligerswerk

"Eenmaal thuis presenteerde ik een tijdje een quiz bij de evangelische televisieomroep (EO). Helaas raakte ik op een gegeven moment overspannen. Pas na vijf jaar begon ik voorzichtig met vrijwilligerswerk. Ook raakte ik betrokken bij de evangelische gemeente Parousia in Zoetermeer. Hier kom ik overigens nog steeds. Toen het weer beter met me ging, kon ik aan de slag bij DSW. Dat is alweer vijftien jaar geleden. Het mooie van mijn werk is dat ik helemaal mezelf kan zijn. Mijn collega's houden rekening met mijn geloof."

Sjabbat

Ook voor Yehuda is het geloof belangrijk, al houdt het hem niet meer dagelijks bezig. "In Nederland groei je op met een bepaald geloof.

Maar als je in Israël wordt geboren, ben je automatisch joods. Mijn ouders waren niet streng gelovig, maar tot mijn vijftiende heb ik wel actief meegedaan aan officiële Joodse vieringen. Op sjabbat, het joodse woord voor zaterdag, en op feestdagen mag je niet werken. Eigenlijk net zoals christenen vrij zijn op zondag en met Kerst en Pasen."

Tradities

Volgens de joodse traditie moet je drie keer per dag bidden in bijzijn van tien mensen. Dat doe ik zelf niet meer. Tegenwoordig gaan we alleen naar de synagoge tijdens feestdagen. Een synagoge is vergelijkbaar met de kerk voor christenen en de moskee voor moslims. Ook mijn kinderen kennen de joodse gebruiken. Zo deed mijn zoon toen hij dertien jaar werd de bar mitzwa. Dat is een traditie waarin we vieren dat jongens volwassen worden. Nu mijn kinderen ouder zijn, mogen ze zelf bepalen hoe ze hun godsdienst willen invullen."

Vrij laten

Zowel Yehuda als Netty vinden het belangrijk dat mensen elkaar niet veroordelen om hun geloof. "Natuurlijk is het goed om nieuwsgierig te zijn. Iedereen mag mij vragen stellen over mijn joodse achtergrond", vindt Yehuda. Hetzelfde geldt voor Netty: "Bijna al mijn collega's weten inmiddels dat ik christen ben en zij laten mij daarin vrij. Andersom zou ik ook niet snel bijbelteksten voordragen of met

een vingertje wijzen. Een van mijn collega's met wie ik intensief samenwerk is moslima. We kunnen het goed met elkaar vinden. Zo hoort het ook te zijn, vind ik."